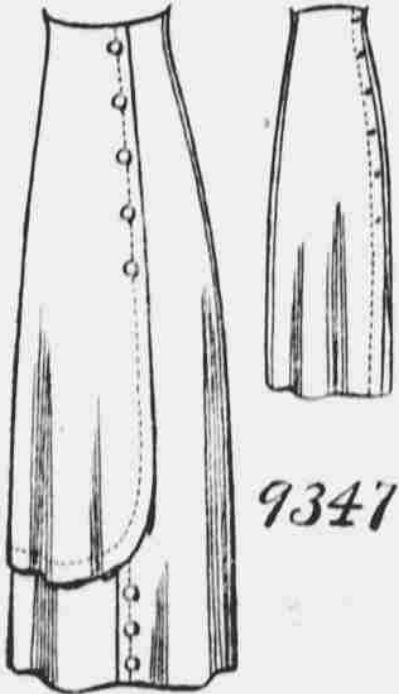

MODNÍ SVĚT.

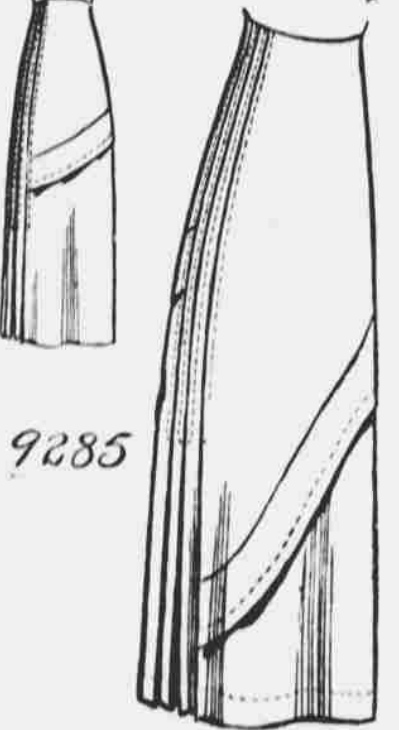
9142. Zástěra pro dámy. — Střih ve 3 mírách: malá, střední a velké. Jest třeba 3 a 3 osminy yardu 36-palcové látky pro střední velikost.

9347. — Sukně pro dámy. — Střih v 5 mírách: 22, 24, 26, 28 a 30 palců míra v pasu. Jest třeba 5 a čtvrt yardu 40-palcové látky pro velikost 24 palců.

9353. — Šaty pro dívky. — Střihy ve 4 mírách: 6, 8, 10 a 12 let. Jest třeba 4 yardy 36-palcové látky pro 8 let.

9285. Sukně pro dámy ze dvou kusů. — Střihy v pěti velikostech: 22, 24, 26, 28 a 30 palců v pasu. Vyžaduje 4 a tři čtvrtě 40-palcové látky pro 24-palcovou velikost.

VOCHOVÁNÍ MLÁDEŽE V AMERICĚ A V ČECHÁCH.

(Vydáno z "Č. A. Venkova".)

Jak šťastný jste, milé dívky, že se vám dostává vychování v amerických školách, americkým duchem, který již od nejtěplejšího mládí vám přiznává jistá práva a dává tolik osobní svobody a volnosti, co jí jen vývin samostatného charakteru potřebuje.

Naše americké školy vychovávají z vás samostatné občany svobodné republiky, kde hlas presidenta a stonásobného millionáře platí o volbě zrovna tolik, jako člověka, který jim boty čistí.

Vám vštěpuje se od nejtěplejšího mládí vědomí, že všichni lidé stvoření jsou si rovni a co takový pohled na každého jako sobě rovného občana, jemuž dává tato země ve všem a všude stejná práva a stejné povinnosti.

Zde se vám nevtílouká násilím do hlavy a do srdce poslušnost k vyšším, ale prostá poslušnost k zákonu, který jest v této zemi nejvyšším a jediným vládcem a na jehož tvoření má každý občan stejného podílu. Neučíte se otrocké váznosti a úctě před nikým, kdo váznosti té si svými skutky nezískal a úcty nezasloužil.

Od nejtěplejšího mládí požíváte zde jistých práv a ta jsou ctěna a vážena i ve školách a nikdo se nesmí odvážit vás v nich zkracovat.

Časem slyšíme stesk lidí v Evropě dle starého systému vychovávání na náh "rozjivenou" mládež. Pohlížíme-li na naše školky evropským očima, zdají se nám skutečně "rozjivení". Ale "rozjivení" ta má také své dobré stránky a rozhodně dobré výsledky. Žád těchto mladých "rozjivených" vyšší národu jeho největší mužové. Svobodná a

americká škola odchovává svobodné zemi svobodné občany cestou svobody a volnosti.

Jak smutný jest pro tomu údel školáků v Čechách. Hned od nejtěplejšího mládí jest mu vštěpováno v duši vědomí, že vlastně on sám jest nulou — ničím — Při tom i ten poslední podučitel, který sám jest otrokem celé řady představených, vychovává si pro sebe třídu malých otroků, kteří nesmí míti v ničem svého náhledu, a docela již ne své vlastní vůle. Pod přísnými tresty předřizován jest k otrocké poníženosti a úctě před každým, kdo je výše než on — a to jest u malého školáčka na světě každý.

Na všech stranách jest omezen školní disciplinou a veřejnou i domácí kázní, které neuznávají žádných jeho práv, ale za to mu ukládají nesčetné povinnosti — mezi nimiž ovšem poslušnost, úcta a poddanství hrají hlavní úlohu.

On nemá práva sám myslet a docela již ne samostatně jednat v ničem na světě.

Když pak dospěje let studentských a lidský duch — jeho vlastní JÁ hlásí se o svá práva, nalezne se v otrockých poutech disciplíny, která z něj vychovává — lokaje. Každý představený, a těch má na všech stranách kolem sebe zástupy, mu dává na vědomí, že on sám není ničím a nemá práva na svou vlastní vůli ani myšlenku.

Do hlavy se mu epou vědy, pro které v praktickém životě nemá prázdno potřeby, za to se mu ale nedovolí užívatí zbraní, kterou v životě samostatném, až se školy vyjde, bude míti největší potřeby. V Čechách se vyrábí velký nadbytek knižních vzdělaných, ale povýšených charakterů pramálo.

Proto vidíme tu smutnou otročinu, kterou tak krásně vystihl náš básník Svatopluk Čech, přecházející jako kletá dědičství z jed-

noho pokolení na druhé. K nižší chovají se s nadutou pohrdlivostí, k vyšším s otrockou ponížeností. Vidíme tam kasty, které od sebe se rozlišují a chrání své hranice, za které se uzavřely, úzkostlivě proti každému vetřelci z řad nižších. Ba dočkali jsme se toho, že se veřejně v českých časopisech mluví o smýšlení "lidu" a smýšlení "inteligence".

Dále, milé dívky, co naše malé americké školky, ve vás vštěpují více než obsah knihy, jest láska a úcta k práci. Zde pracuje každý. President jde do práce a nádeník jde také do práce. Pracuje každý.

V Čechách se lidé za práci stydí a kdo jen trochu přičichá ku vyšším školám, cítí se uražen, fukne-li mu, aby šel dělat.

Na tisíce tak zv. literátů, to jest lidí, kteří se zabývají spisovatelstvím a básněním, jakož i umělců, jakými jsou malíři, sochaři, hudebníci atd., tře tam bídu. Při tom hlásají, že se obětují pro dobro národa. Tisícekrát lépe by mu poslouchali, kdyby se chopili nějaké užitečné práce a přestali třít bídu. Ale oni se nemohou tak ponížiti. V Čechách jest též ponížením pro tak zv. vzdělaného člověka chopiti se obchodu — a vůbec dělati něco, čeho účelem jest — peněžní zisk.

A tak, jak víme, žebrá a vybírá se v Čechách na tisíce účele, které jsou sice v theorii šlechtné a vlastenecké, ale kdyby náhodou sledoval jiné, praktické cesty, nebylo by jich třeba. Již od mládí učí se mládež spoléhati se i finančně na někoho jiného. Není pak divu, že proplývá mnoho drahocebného času "modlením se za své dobrodince".

Jak jinak si stojí náš americký student a žák. Svěpomoc, spoléhání se na sebe sama jest jeho pýchou. Vidíme studenty nejlepších východních univerzit v čase prázdnin přijímatí místa topičů na parních námořních, aby se mohli dostat do jiných končin světa a tak poznati jiné země, jiné národy. Vidíme celé zástupy jich odjížděti dalek k západu v čase žní, aby pracovali v polích a vydělali si peníze na své studie. A jiní, synové často zámožných rodičů, jdou dělat do továren, do obchodů a vůbec — pracují — I po čas studií ve velkých učelích vidíme je posluhovati na stoly v restaurantech po hodinách školních, obstarávati domácnost v nocelárnách školního internátu, kde stelou a převlékají postele svých bohatších soudruhů, míjí okna a konají jakékoli práce — jen aby si zjednali výživu — Žádný se jim proto nemesje, žádný se jim nevyhýhá ani je nepovažuje za nižší. Naopak. Čtete životopisy našich předních mužů a uvidíte, jak jsou na to hrdí, že dovedli v mládí svou vlastní práci protlouci se školami a sami — bez cizí pomoci, dostoupiti k cíli.

V Čechách vidíme o prázdninách studentstvo probíjeti čas a peníze v hospodách, na výletech a zábavách, kdežto zde americký student by se styděl za to, aby lenošil a bavil se zatím co jeho rodičové pracují.

Vidíme zde syna presidenta (Roosevelta), který sám jest millionářem, po skončeném studiu jíti do práce, do továrny na koberce, kde začal se učiti jako každý jiný dělník, stál 10 hodin denně u stavu a dostal v sobotu svou o háčku s osmi dollary platu, který se mu zvyšoval tak, jak si zasloužil svou přičiňivostí a pokrokem v práci.

Pro to nemají v Čechách nic než úšklebek. Vše, co má za účel získání dollarů, jest pro ně nízkým, nedůstojným — Jejich ideály nesou se výše — a skutečnost proto zůstává tak nízkou.

Nemohu zapomenout na příhodu, která se mi stala jednou před léty s jistým studentem z Čech, který přijel do Ameriky a obírál "práci" — vlastně "místo" v redakci listu, kde i já jsem pracoval. Ptal jsem se jej na ulici, kde jsem ho po náhodě potkal: "Jdete již do práce?" — Dostalo se mi této prudké odpovědi: "Co jsem nějaký nádeník? Dovoďte, pane, myslím jsem, že jste člověkem inteligentním." — "Ne, v tom smyslu nejsem," odvětil jsem mu stručně, "a jsem rád, že jsem nejsem, poněvadž mne živí práce a miluji ji."

Vidíte, milé dívky, jaký je rozdíl mezi výchovou americkou a evropskou, vlastně českou? Jak vděčtí můžete osudu, že se vám dostává vychování v Americe, kde se ve školách klade základ k vaší tělesné i duševní samostatnosti, by se z vás stali svobodní, sebevědomí muži a ženy — občané a občanky svobodné země, kde každý pracuje, aby prací zajistil sobě budoucnost a všichni společně svou práci budovali blahobyt národa.

DĚTI FARMERŮ PATŘÍ DO FARMÁRSKÝCH ŠKOL.

(Pááno pro "Č. A. Venkov".)

Dnes snad není již ve světě řemesla, stavu neb zaměstnání, v němž by odborné vzdělání bylo zbytečností. U většiny jest jedinou zárukou zdatu a vyniknutí, u mnohých pak naprostou nutností k pouhému se udržení příslušníka nad povrchem. Svět pokračuje a všechny obory lidské působnosti s ním. Pokrok ten v posledních několika desetiletích jest obrovský, ale zdá se býti teprve počátkem toho, co budoucnost pro lidstvo chová.

Boj o chléb jest den ode dne těžším a všude žádají se nejen vyšší a vyšší kvalifikace, ale i sám další úspěch jednotlivce jest nemožným, není-li dokonalem ve svém oboru.

Bývaly doby, kdy jistý stupeň vzdělání, jistý diplom, zajišťoval jeho majiteli postavení mezi sobě rovnými a otvíral mu pole v dobytém oboru působnosti. Dnes tomu tak není. Nalézáme na tisíce vystudovaných lékařů mezi cestujícími agenty prodávati knižky, prodávati léky. O advokátech ani nemluví. Na tisíce diplomovaných právníků stojí za pulty a prodávají v krámech zboží. Takové poměry panují po celém světě. Čteli jsme, jak se v Čechách na uprázdňené místo obecního policajta hlásilo osm lidí s maturitou, kteří tedy vystudovali osm tříd latinských škol a čtyři byli mezi nimi právníci s absolutoriem univerzitám. To znamená jednak přebytek tak zv. knižní inteligence a na druhé straně jest důkazem, že studie a diplom dnu samy o sobě nezaručují člověku nic, jestli pak dále v praktickém životě není schopen svého postavení si dobýt a uhlájeti proti lidem schopnějším a šlechetším.

V Americe tomu bylo a nanovo jest zrovna tak jako v Evropě. Každý chtěl a chce míti ze syna "pána" a podle starého náhledu pánem jest jen ten, kdo pracuje hlavou.

Kam takový názor prováděný v praktickém životě vede, toho důkazem jsou poměry ve státu New Yorku, kde jsou města plna proletariátu a není dosti dorostu farmerského, který by byl ochoten spracovati půdu zemědělskou. Ti páni, které si východní farmáři odchováli, budou raději třít bídu než by přišli říci a paže k dílu. Na štěstí průmyslový rozvoj východu dal jim v městech všem dosti místa, ať pochybujeme o tom, že lepšího místa než by byli měli na rodné farmě.

Poměry na západě jsou poněkud lepší. Člověk touží sice i zde nejvíce po tom, čeho nemůže dosáhnouti a proto farmerská mládež utíkala z farmy, když nebylo prostředků na vzdělání. Dnes, když většina farmářů může posílati děti do vyšších škol, děti samy nejvíce pro ně velkého nadšení. Stalo se to něčím obvyčejným, poslali hořa z farmy na studie. Teď již si to dovolí "ledakkos" — Proto zase zájem upadá.

Bývalá touha našich maminek, aby měli ze synáčka "velebného pána", už dávno zapadla, poněvadž poznaly, že kněžský stav jest až tím posledním, v němž lidé nadžou štěstí. Pak nastala perioda obktořů. Každý toužil po diplomu a domýšlel se, že jakmile dostane diplom, již jest o jeho budoucnost postaráno. Teď většina lidí vě, že s diplomem teprve začíná opravdový boj o existenci a poněvadž jest pole přeplošno, pouze ti nejlepší, kteří mají vedle vědomostí knižních také ještě dosti energie a vědomostí "serdce" mohou dosáhnouti úspěchu. Advokáty by mohli zaválet řky a stále by jich byl nadbytek. Na jednoho úspěšného právníka přijde 10 "sajstrů", kteří za pětku

Boylesovy obchodní cvičebné školy

Postavení Boylesovy Kolleje

největší obchodní kolleje ve Spojených Státech západně od Chieaga, nebylo dosaženo náhodou. Bylo získáno zásluhou. Žádná škola na západě nedešla nikdy rekord, udržovaného dnes Boylesovou kollejí. — Roční zápis žáků obnáší více než 1,200. Kurs učení jest neobyčejně větší než onen, o jaký se pokoušely i nejlepší obchodní kolleje. Vlastnost, která jest opravdu předmětem zájmu každého obchodního cvičebného ústavu na západě.

1912 ročníce jest nyní hotova. Povi vám přesně proč byste měli dáti přednost Boylesové kolleji, je-li přáním vašim státi se úspěšným těsnopiscem, knihvedoucím, soukromým tajemníkem, prodávacem neb telegrafistou, aneb přejete-li se kvalifikovati pro místo vlády Spojených Států jako železniční poštovní, odboroví klerkové neb vládní těsnopisci aneb knihvedoucí. Pošlete si pro ni dnes. Adresa:

BOYLES COLLEGE
1803 HARNEY ST., OMAHA, NEBR., 3-10
aneb 204 MAIN ST., COUNCIL BLUFFS, IA.

udělají všechno. Několik tisíc právnických škol každoročně vyvrhne do světa celou armádu skrucovatělu zákonů, kteří jako vlny vřhnou se na obecenstvo a budou páchat každé zlo, jen aby se uchytili. Mnozí z nich vřhnou se do politiky, kde jeden z tisíců dodělá se úspěchů, ostatní zapadnou a třou bídu. Právil nám před nedávnem jeden výborný advokát, že jedinou spásou jich stavu by bylo, kdyby na 10 let přestaly školy právnické dělat advokáty, aby se ulevilo převýrobě. Učitel? To již je v Americe to poslední. Ostatně v Čechách také, ale přece tam má učitel jakési místo ve veřejnosti a obci, kdežto zde? Však to znáte. Beze všeho práva veřejnosti, jako soukromý člověk, dává se najmout na rok a po roce táhne dále, jestli se mu podaří najíti místo. Proto učitelství zastávají zde nejvíce ženy a na venkově často děvčátka, která by sama patřila do školy. V tom oboru farmerský synem neudělá velkou kariéru.

Jesté technické vědy a inženýrství, hlavně elektrotechnické, při obrovském vzrůstu a veliké budoucnosti tohoto oboru slibují budoucnost, ale jako ve všem, ani zde není moc jistého a nebude trvati dlouho, kdy i toto pole bude zaplněno a poptávka bude menší než dodávka.

Co tedy?

Milý štenáři, farmere! Tvůj syn nenajde nikde lepší budoucnosti než na farmě, postaráš-li se mu o kus (třebas o menší) půdy, za to ale o větší kus odborného vzdělání. Co že? Osmdesátka že nebude dost? Není daleko doba, kdy čtyřicítka bude v Americe považována za "farmu" jako jest dnes čtyř setky. Ba co více. Až na těch čtyřicítkách budou farmáři odborníci, budou jim přinášeti větší čistý zisk než nyní jich otcům celé 160ky. Starý se o svého synka jak chceš, pošli ho do škol jakýchkoli a nech ho studovat až začne žedit, nikdy, nikde nebude míti svou budoucnost a své štěstí tak zajištěno jako samostatný svobodný farmer na kus vlastní hroudy.

Ano. Tobě se třebas zdají všecké tyto leškové třeť a život městského člověka lepším než na farmě, ale nevěť tomu. Pod tím pozlátkem jest skryto mnoho zloby, mnoho útrap tělesných nebo duševních. A právě tyto poměry se budou v městech horšit a horšit dále, dokud nedojde k převratu, který ale může znamenat ruiny a krev. Češ své děti vyhánět do takových poměrů jen proto, aby dle svého náhledu se — nemusely dít?

Jedine nejlepší místo pro hořa z farmy jest hospodářská škola a pak spět domů na farmu. Zůstati na ní po celý život. Tam patří tvoji boží, milý příteli. Dej jim dobrou zbraň do rukou a pak ať jdou sami bojovat. Pošli je do odborné školy, kde se naučí farmářiti tě hlavou a nejen rukama, jak ty jsi je naučil. Ať spojí to-

to obě dohromady, na 40ti akrech dosáhnou většího zisku než ty na 160ti a zůstanou po celý život svobodnými, volnými, neodviskými — a tím šťastnými lidmi.

Zanechte plánování budoucnosti svých dětí na základě "panském". Vy nemáte ani tušení, co vše jest skryto pod lesklým povrchem života městských "pánů". I když se někdy dodělají finančního úspěchu, jest otázkou zda-li jsou při tom spokojeni a šťastni.

Nezvěšujte svým dětem nechuť k farmaření stálým nevážením a stěžováním si na svůj stav. Naopak. Ukažte jim, jaké zlo je v městě může potkati a jakou záruku proti tomu skýtá venkov. Neberte jim spokojenost a vlastní životem na farmě. A když pak dorostou věku, kdy mohou býti přijati do odborné školy — tam s nimi.

Farmerův syn patří do farmářské školy. Lepšího dědictví mu nemůže farmer nechat než odborné vzdělání a pak kus vlastní hroudy. Tak na bezpečném základě bude bezpečnou stavbu jeho budoucnosti, jeho spokojenosti, jeho neodvislosti ve společnosti lidské a tím i jeho bezpečného štěstí.

Předplácejte se na "Pokrok." Pouze \$1.50 ročně.

Světově známé knihy proslulého Prel. Seb. Kneippa v českém vydání za pouhých \$1.20, v á z a n é z a \$2.30 vyplacené. Za peníze předem poslané dodá Vám: The "Orion" Box 597, Omaha, Neb. Dept. B.

KNEIPPOVA KNIHA "LÉČE NÍ VODOU" byla napsána po 30-letém zkoušení pro nemocné i zdravé. Vykla již ve třetím českoamer. vydání, dle 44. původního vydání německého. Stran 360 a obrázky. Cena: pouze 60 ct., v pevné vazbě \$1.15 vyplacené poštou kankoliv.

KNEIPPOVA KNIHA "JAK ŽITI" obsahuje rady a pokyny zdravým i nemocným, aby prostě — to je rozumně — žili a přirozeně — to je bez jedů a nožů — se léčili. V ní je uložena celoživota obsahlá zkušenost Kneippova. Stran 344. Cena: pouze 60 ct., v tuhé vazbě \$1.15 vyplacené až do domu.

Kněpovým knihám děkují tisíce a tisíce lidí ze svého zdraví a štěstí. Dollar utratíte všelijak, tady však můžete za něj dostati knihy, jejichž cena rovná se pokladu, protože zdraví je cennější všech statků světa.

Obě knihy objednejte jen na adresu: THE "ORION", Box 597, Omaha, Neb. — Dept. B.